

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อหารูปแบบการพัฒนาการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ซึ่งสรุปผลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. คำถามการวิจัย
3. ขอบเขตการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาการดำเนินงานของครู ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ให้เหมาะสมกับบริบท

คำถามการวิจัย

1. การประยุกต์รูปแบบการพัฒนาทัศนภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนของกรมวิชาการกับการเปลี่ยนพฤติกรรม โดยอาศัยต้นแบบของ Albert Bandura มาใช้ในการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนจะปรากฏผลอย่างไร
2. รูปแบบการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนให้ได้ผลดีทำอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ครูที่สอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 15 คน และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 464 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูจำนวน 15 คน และนักเรียนจำนวน 115 คน

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา

วัตถุประสงค์ในการพัฒนา คือ วิธีการดำเนินงานของครูที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ ดังนี้

2.1 กำหนดแนวทางการดำเนินงาน

2.2 แต่งตั้งคณะทำงาน

2.3 กำหนดกิจกรรม

2.3.1 การอบรมนักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในกฎ ระเบียบของโรงเรียน

2.3.2 การคัดแยกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความตระหนักในปัญหา

2.3.3 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยตัวแบบ

2.4 การติดตาม และประเมินผล

2.5 การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. ตัวชี้วัด ได้แก่

3.1 ค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบ

3.2 จำนวนครูที่ให้ความร่วมมือสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน

3.3 ค่าเฉลี่ยความเห็นด้วยของครูต่อแนวทางในการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน

3.4 ค่าเฉลี่ยความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้จากตัวแบบ

3.5 จำนวนนักเรียนที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ(Action Research : AR) ตามแนวคิดของ Stephen Kemmis and Robin Mc Taggart คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ(Action)

การสังเกต(Observation) และการสะท้อนการปฏิบัติกร (Reflection) เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติ ในวงจรต่อไป (Re - Plan) ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้ในการดำเนินงาน สรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1. ครูประชุมปฏิบัติกร (Workshop) ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย กำหนดกิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ และผู้รับผิดชอบกิจกรรม กำหนดระยะเวลาติดตามผล การปฏิบัติงานของครู

2. ประเมินพฤติกรรมนักเรียน เพื่อคัดแยกนักเรียน

3. ปฏิบัติกรช่วยเหลือแนะนำในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วงรอบที่ 1 จัดการอบรมนักเรียน เพื่อสร้างความตระหนักในปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเอง ในอนาคต และชี้แนะแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม แล้วติดตามสังเกตพฤติกรรม

4. ครูประชุมปฏิบัติกร (Workshop) ร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อหาทางแก้ไข

5. ปฏิบัติกรช่วยเหลือแนะนำในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วงรอบที่ 2 โดยให้ครู ที่ปรึกษาประจำชั้นเข้าช่วยเหลือแนะนำในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยอาศัยความ ความแนวคิดของ Albert Bandura แล้วติดตามสังเกตพฤติกรรม

6. ครูประชุมปฏิบัติกร (Workshop) ร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อหาทาง ปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการศึกษาสภาพการดำเนินงานของครูและสภาพวินัยและความรับผิดชอบ เกี่ยวกับครูเรียนของนักเรียน

1.1 การดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ขาดการวางแผนการทำงานและการติดตามผล การปฏิบัติงานของครูแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ระหว่างงานครู ฝ่ายปกครอง งานครูที่ปรึกษาประจำชั้น งานครูแนะแนว และงานการเรียนการสอนของครู

1.2 สภาพวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ทั้งหมด 464 คน จากการประเมินพฤติกรรม 4 ประเด็น คือ การเข้าเรียนตรงเวลา ความตั้งใจ เรียน การเตรียมสมุดปากกา และการทำแบบฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติตามที่ครูสั่ง พบว่า มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 24.78

2. ผลของการพัฒนาการคำนวณของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน

การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนปรากฏผลดังต่อไปนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถของครูในการสร้างวินัย ความรับผิดชอบของนักเรียนกำหนดไว้ 3.51 ระดับมาก หลังการทดลองพัฒนา แล้ววัดผลโดยใช้แบบสอบถามครู ได้ค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถของครู 3.56 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.2 จำนวนครูที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานกำหนดไว้ ร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้ติดตามความร่วมมือของครูจากบันทึกการเข้าร่วมประชุม และการบันทึกพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏว่าครูให้ความร่วมมือคิดเป็นร้อยละ 80 บรรลุผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.3 ค่าเฉลี่ยความเห็นด้วยของครูต่อแนวทางในการดำเนินงานสร้างวินัย ความรับผิดชอบกำหนดไว้ 3.51 ระดับมาก หลังการทดลองพัฒนา แล้ววัดผลโดยใช้แบบสอบถามครู ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 4.45 อยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาผลเฉพาะตัวเลขจะพบว่า สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.4 ค่าเฉลี่ยความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้จากตัวแบบกำหนดไว้ 3.51 ระดับมาก หลังการทดลองพัฒนา แล้ววัดผลโดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 3.81 อยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาคำเลขจะพบว่า สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.5 จำนวนนักเรียนที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีวินัยกำหนดไว้ร้อยละ 60 หลังการทดลองพัฒนา จึงวัดผลโดยใช้แบบประเมินวินัยและความรับผิดชอบ ปรากฏว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นร้อยละ 76.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ผลของการวิจัย พบว่า ครูมีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบ ครูให้ความร่วมมือสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ครูเห็นด้วยกับแนวทางการดำเนินงานของครูในสร้างวินัยและความรับผิดชอบ นักเรียนสามารถเรียนรู้พฤติกรรมจากตัวแบบ และสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน

แสดงว่าการประยุกต์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ของกรมวิชาการกับการเปลี่ยนพฤติกรรม โดยอาศัยคัมภีร์ของ Albert Bandura มาใช้
ในการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ได้ผลอย่างดี
และมีประสิทธิภาพ

3.2 รูปแบบการพัฒนาการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบ
เกี่ยวกับการเรียนที่ดี ซึ่งผู้วิจัยมุ่งเพราะจากการดำเนินงานวิจัย สรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

3.2.1. การศึกษาหลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัยและความรับผิดชอบ

3.2.2. การศึกษาสภาพการดำเนินงานของครูและสภาพวินัยและความรับผิดชอบ
ของนักเรียน

3.2.3. การกำหนดแนวทางดำเนินงาน กำหนดกลยุทธ์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย กิจกรรม
และระยะเวลาแต่ละกิจกรรม

3.2.4. การดำเนินกิจกรรม

1) การอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคม

2) การตั้งเกณฑ์นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สร้างความตระหนักในปัญหา ชี้แนะ

แนวทางการปฏิบัติตนในวิถีประจำวัน

3) การติดตามช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างใกล้ชิดจริงจัง เพื่อให้
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

3.2.5. การติดตามผลการดำเนินงานของครูและการประเมินพฤติกรรมนักเรียน

3.2.6. การสะท้อนผลการปฏิบัติงานและปรับปรุง พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากผลการทดลองวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาการดำเนินงานของครูในการสร้าง
วินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ผู้วิจัย
อภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถของครูในการสร้างวินัย ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ
การเรียนของนักเรียนเป้าหมายกำหนดไว้ 3.51 ระดับมาก หลังการทดลองพัฒนา แล้ววัดผล
โดยใช้แบบสอบถามครู ได้ค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถของครู 3.56 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสูง
กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลของการพัฒนาที่ปรากฏดังกล่าว อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจาก
ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถของครูที่มีอยู่เดิม และผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการสร้างวินัย

และความรับผิดชอบแก่ครูที่ร่วมวิจัยทุกคนพร้อมกับการจัดการประชุมปฏิบัติการ (Workshop) อธิบาย ซึ่งเจตนาพจนให้ครูอีกครั้ง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการอ่าน สังเกต ฟัง และการบอกเล่าจากผู้อื่น ทำให้คนเรามีการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวาง

2. จำนวนครูที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนเป้าหมายกำหนดไว้ ร้อยละ 80 ซึ่งผู้วิจัยได้ติดตามความร่วมมือของครูจากบันทึกการเข้าร่วมประชุม และการบันทึกพฤติกรรมนักเรียน แม้ปรากฏว่าครูให้ความร่วมมือคิดเป็นร้อยละ 80 บรรลุผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่เมื่อพิจารณาจากตารางแจกแจงความถี่ (ตารางที่ 25) เกี่ยวกับความร่วมมือในการบันทึกพฤติกรรมนักเรียน จะพบว่า ครูไม่บันทึกพฤติกรรมของนักเรียน ผลที่ปรากฏดังกล่าวอาจสืบเนื่องมาจาก 1) ครูมีภาระงานอื่นที่ต้องทำมาก เช่น การบันทึกแผนการสอน การจัดการเรียนการสอนคนละ 18 - 22 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ การบันทึกผลการพัฒนาเด็กเรียนลงในแบบ ปฟ.5 ปฟ.6 ปฟ.8 การตรวจแบบฝึกหัดนักเรียน การจัดทำกิจกรรม โครงการต่างๆที่ครูรับผิดชอบ การบันทึกผลแผนและสรุปผล โครงการกิจกรรมที่ครูทำเสร็จแล้ว การปฏิบัติงานตาม โครงการ กิจกรรมตามผู้บริหารระดับโรงเรียน สิ่งซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับเว็ชเชอร์ ศิริมาศ (2542 : 110-113) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานปกครองนักเรียน โรงเรียนแม่ขมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสกลนคร พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่เป็นหัวหน้างานฝ่ายปกครองมีปัญหาด้านการประเมินผลงาน การปกครอง 2) ครูไม่เคยบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนมาก่อน จึงไม่เห็นความสำคัญของการจดบันทึก ซึ่งสอดคล้องกับพิสิทธิ หอมสมบัติ (2542 : 104-110) ได้ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านดอนยู จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความตระหนักในปัญหาวินัยนักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ

3. ค่าเฉลี่ยความเห็นด้วยของครูต่อแนวทางในการดำเนินงานสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนเป้าหมายกำหนดไว้ 3.51 ระดับมาก หลังการทดลองพัฒนาแล้ววัดผล โดยใช้แบบสอบถามครู ได้ค่าเฉลี่ยเป็น 4.45 อยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาตัวเลขจะพบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลที่ปรากฏดังกล่าวอาจสืบเนื่องมาจาก คณะครูได้ประจักษ์ผลของการปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา แล้วมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ร้อยละ 76.52 เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผู้ที่มีวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน

จึงเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าว

4. ค่าเฉลี่ยความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้จากตัวแบบเป้าหมายกำหนดไว้

3.51 ระดับมาก หลังการทดลองพัฒนา แล้ววัดผลโดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ได้ค่าเฉลี่ย เป็น 3.81 อยู่ระดับมาก แสดงว่านักเรียนสามารถเรียนรู้จากตัวแบบ ตามที่ Albert Handura นักจิตวิทยา (สิทธิโชค วรานุสันติกุล. มปป. : 58-62) เสนอแนวคิดที่ว่า คนเราเรียนรู้จากการสังเกตการณ์กระทำของผู้อื่นแล้วเลียนแบบเขาโดยจะ ใช้ความสามารถทางปัญญาเก็บเอาไว้ในสมอง นำมาฝึกซ้อมทวนบ่อยๆ แรงเสริมหรือรางวัลจะเป็นตัวจูงใจให้บุคคลกระทำหรือไม่กระทำ การวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลดังกล่าวเนื่องมาจาก นักเรียนได้รับการแนะนำช่วยเหลือ การจูงใจและเสริมแรงจากครู และจากเพื่อนตามขั้นตอนการเรียนรู้โดยอาศัยตัวแบบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี แพรงไฮเกอ(2547 : 220-227) ได้ศึกษาการดำเนินการพัฒนาวิถีนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนแดง(คุรุราษฎร์วิทยา) อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะไม่พึงประสงค์หลายด้าน ได้พัฒนาวิถีนักเรียนโดยจัด กิจกรรมพ่อครู แม่ครู กิจกรรมอบรมวันสุดสัปดาห์ ปรากฏว่านักเรียนมีวินัยดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทิตติมา จักรเพชร (2544 : 55) ได้ศึกษา เรื่องผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีวินัยในตนเองสูงขึ้น หลังจากนักเรียนได้รับการใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อสนทน มีวินัยในตนเองสูงขึ้น แตกต่างกัน

5. จำนวนนักเรียนที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนเป้าหมายกำหนดไว้ร้อยละ 60 หลังการทดลองพัฒนา แล้ววัดผลโดยใช้แบบประเมิน วินัยและความรับผิดชอบ ปรากฏว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นร้อยละ 76.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สืบเนื่องจากครูมีความรู้ ความเข้าใจและให้ความร่วมมือ ดำเนินงานในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี อีกทั้งนักเรียนมีความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สอดคล้องกับMorris, Elain Rose (1999 : 176-A) ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้วิธีการจัดการกับปัญหาด้านความประพฤตินักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูที่เข้าร่วมการวิจัยมีความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องการใช้วิธีการเอาใจใส่ พวกเขาคาดการณ์ว่า ตนเองมีแนวโน้มที่จะจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนด้วยวิธีการอบรมสั่งสอน ดูตัวอย่างใกล้ชิด และการให้ความเข้าใจ การให้เกียรติและความเชื่อมั่น ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ครูเหล่านั้นได้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้ในการจัดการกับปัญหาด้านพฤติกรรมนักเรียน : ค้นหาความช่วยเหลือจากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียน, การใช้ความใกล้ชิด, การพูดคุยกับนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมของเขา

หลังจากจบชั่วโมงเรียน และนอกชั้นเรียน, การใช้วิธีการสนทนา, ฝึกให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง สอดคล้องกับ Johnson (1997 : 27-69-A) ได้ศึกษาการใช้ทีมงานร่วมกันรักษาระเบียบวินัยด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครู จะช่วยลดจำนวนพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำผิดต่าง ๆ

6. จำนวนนักเรียนที่ตอบว่าพ่อแม่ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีเพียงร้อยละ 1.74 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตารางที่ 18 แต่จำนวนนักเรียนที่ตอบว่าครูช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคิดเป็นร้อยละ 53.91 และจำนวนนักเรียนที่ตอบว่าเพื่อนช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคิดเป็นร้อยละ 44.35 ผลดังกล่าวอาจสืบเนื่องมาจาก นักเรียนอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนและครูมากกว่าพ่อกับแม่ เพื่อนและครูที่ปรึกษาประจำชั้นได้เข้าไปคอยชี้แนะ กระตุ้น เสริมแรงแก่นักเรียนในช่วงที่ดำเนินการช่วยนักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการเรียนรู้จากตัวแบบขั้นที่ 4 ตามแนวคิดของ Albert Bandura ที่ว่า การจูงใจให้บุคคลกระทำหรือไม่กระทำ การให้แรงเสริมมีความสำคัญยิ่ง (Albert Bandura, 2008 : Website)

การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ นักเรียนไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีวินัยและความรับผิดชอบได้ร้อยละ 100 อาจเป็นผลมาจาก 1) ครูไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ พิสิษฐ์ หอมสนับดี (2542 : 104-110) ได้ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนบ้านคลองขุม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความตระหนักในปัญหาวินัยนักเรียน ขาดความคิดสร้างสรรค์ ไม่เฝ้าระวังหน้าที่ในการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ และสอดคล้องกับ พูลสวัสดิ์ นาคเสน (2544 : 137-138) รายงานการค้นคว้าอิสระเรื่อง การปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน ด้านการตรงต่อเวลา ครูไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ใส่ใจนักเรียนอย่างจริงจัง ไม่ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องและนักเรียนไม่มีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติตน 2) ครูบางส่วนมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เพียง 2-3 ปี ยังมีประสบการณ์ในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียนไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับบุญเลิศ บุญไชโย (2547 : 103-105) ได้ศึกษาการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลจากการศึกษาปรากฏว่า การปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียนทุกฝ่ายและทุกขั้นตอน ส่งผลต่อความสำเร็จตามความมุ่งหมายในการสร้างวินัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การกำหนดกลยุทธ์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย กิจกรรม เพื่อพัฒนาการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ผู้วิจัยและครูผู้ร่วมวิจัยได้พิจารณาคัดเลือกเพียง 5 ตัวชี้วัด เนื่องจากการดำเนินการครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องเวลา ดังนั้นหากโรงเรียนใดจะนำไปใช้ อาจจะปรับให้มากหรือน้อยกว่านี้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียน

1.2 รูปแบบการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบครั้งนี้ หากโรงเรียนใดต้องการนำไปใช้ ควรกำหนดเป็นนโยบาย และมีโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน เช่น โครงการพัฒนาการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน โครงการอบรมครูเกี่ยวกับจิตวิทยาและเทคนิคการแนะแนว ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความพร้อมในการทำงานมากยิ่งขึ้น

1.3 การสร้างวินัยและความรับผิดชอบต่อของนักเรียนแก่นักเรียน ตามรูปแบบของโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร ควรดำเนินกิจกรรมให้ครบทั้ง 3 กิจกรรม คือ 1) การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของ โรงเรียนสั่งสอนแก่นักเรียนทุกคน 2) การคัดแยกกลุ่มเป้าหมายให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามแนวคิดของ Albert Bandura หากนักเรียนยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ควรทำการประเมินทวนการปฏิบัติกิจกรรม หรือบุคคล เช่น เปลี่ยนกิจกรรมหรือเปลี่ยนตัวแบบ เปลี่ยนครูที่มาช่วยกระตุ้น เสริมแรงแก่นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้วิจัยอาจเปลี่ยนพฤติกรรม รวมถึงกับวินัย และความรับผิดชอบของนักเรียนเป็นอย่างอื่น เช่น วินัย และความรับผิดชอบในการเรียนรายวิชาต่างๆ การรักษาความสะอาด อาคาร สถานที่ภายในโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อทำการวิจัย แต่ยังใช้รูปแบบการสร้างวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร

2.2 ผู้วิจัยอาจสังเคราะห์กิจกรรม ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนชั้นใหม่ เพื่อทำการวิจัย